

ΥΓΕΙΑ

01-06-1970

Ω παλικάρι, δώσ' να πιω,
απ' το κρασί που πίνουν οι λεβέντες.
Να αισθανθώ και εγώ σαν σε,
νέος, δυναμωμένος.
Και πάνω σ' άλογο να βγω,
να τρέξω, να χορέψω,
χορούς που εσείς χορεύετε,
της λεβεντιάς η νιότη.

Ω! Παλικάρι, δώσ' και με,
από το ξεροκόμματό σου,
να φάω και να αισθανθώ,
τα δόντια μου να τρίζουν,
και να φωνάξω με φωνή,
που ν' ακουστεί στον κόσμο.
Έτσι ας είναι, κάλιο η ζωή,
με ξεροκόμματο και με κρασί,
γερή κι αντρειωμένη.

Τι να τα κάνω τα λεφτά,
τα πλούτη τα καζάντια,
όταν το σώμα ανήμπορο
πονάει στα κρεβάτια;
Εγώ θα ήθελα, σαν σε,
να είμαι, να σου μοιάζω.

Στην αντρειοσύνη, στην υγεία,
στην καλοσύνη της καρδιάς σου.

Και σαν λεβέντης νιος κι εγώ,
να μπαίνω στους χορούς σας
και να χορεύω ζωντανός,
πηδώντας στον αέρα.

Και να μην νοιάζομαι σταλιά,
για τ' αύριο που θα 'ρθει,
αρκεί να ζω χορεύοντας,
να περπατώ μου φτάνει.